

grundfond, hvarigenom Riksbankens ställning blifver fullt betryggad och beviljandet af lån mera kunde afse befrämjandet af sådana näringar, som äro gagnande för fäderneslandet, än den enskilda vinsten.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1869.

A. J. Sandstedt,
från Jönköpings län.

N:o 334.

Af Herr **A. J. Sandstedt**: *Om ändring, för så vidt landet angår, af den föreskrifna tiden för omjustering af mått, målkärl och vigter.*

Kongl. Maj:ts nådiga Stadga angående justering af mått och vigt af den 31 Januari 1855 § 16 mom. 1 stadgar, att längdmått skall justeras hvar femte och målkärl och vigter hvarje år. Medgifvande villigt att vid handel, som utöfvas i städer, behof kan förefinnas att justering på sätt ofvan nämnda stadga bestämmer är behöflig, men deremot å landet och i köpingar anser jag det ej så ofta vara af behof.

Olägenheter och dryga kostnader för landsbygden hafva visat sig genom de ofta påkommande justeringarne särdeles stora; utom justeringsmannens arfvode tillkommer ofta 5, 6, 7 och 8 mils långa resor för att uppnå den ort eller hemvist, der justeraren bor, eller utlyst möte för justering för att den behöfvande kan få sina mått och mål lagligen justerade; dessa resor medtaga ofta en stor del af den nettobehållning, som mindre verk och rörelseegare kan inbringa.

På grund häraf får jag vördsamt anhålla:

att Riksdagen behagade besluta att 16 § 1 mom. i Kongl. Maj:ts gällande stadga angående justering af mått, mål och vigt måtte förändras till följande lydelse:

omjustering af mått, målkärl och vigter för landsbygd bör ske hvarvt tredje år med undantag af längdmått.
Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

A. J. Sandstedt,
från Jönköpings län.

N:o 335.

Af Herr **L. E. Westblad:** *Om anslag till fortsättning af norra stambanans byggande.*

Alltsedan Staten började bygga stambanor här i landet har, som bekant, meningsskiljaktigheten om den ändamålsenligaste riktningen ej varit så stor beträffande någon af dem, som om den norra stambanan. Vi veta hvilka häftiga strider under de sista Ständsriksdagarne föregingo beslutet om denna banas dragande öster om Sigtuna-fjärden till Upsala. De som arbetade för dess dragande vester om nämnda fjärd, fasthålla ännu sina anspråk på en bana i den af dem förfäktade riktningen och genom den norra Mälare-dalen, men torde dock dessa anspråk, åtminstone för närvarande, böra gifva vika, ty när vi väl fått norra stambanan till Upsala, är det ju derifrån och endast derifrån den kan fortsättas. Denna fortsättning blir dessutom nödvändig, såvida man vill hafva någon inkomst af den redan färdigbyggda delen, ty, tvärt emot alla föregående vackra förespeglingar, är det en sanning att Stockholm—Upsala-banan är en af de för Staten minst inbringande.

Men lika delade som meningarne voro om norra stambanan skulle dragas öster eller vester om Sigtuna-fjärden, lika delade tyckas de nu vara om hvilken väg banan bör taga från Upsala; antingen den skall gå öfver Sala till Storvik eller någon af de ostligare på sednare tider undersökta linierna genom Upland skall väljas för att på någon ostligare punkt stöta till Gefle—Dala-banan.